

(MR. SPEAKER.)

powers conferred by sub-section (4) of section 3 and section 19 of the Madras General Sales-Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939) as in force in Bellary District be approved :—

DRAFT AMENDMENT.

“In rule 4-B of the said rules, for the words, brackets and figures ‘in items (i) to (vii)’ the words, brackets and figures ‘in items (i) to (viii)’ shall be substituted.”

Sri P. R. RAMAIIYA (Basavan-gudi).—What is the practical effect?

Sri Kadidal MANJAPPA.—The rules will be changed. That is all.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the following draft of an amendment to the Madras General Sales-Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by sub-section (4) of section 3 and section 19 of the Madras General Sales-Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939) as in force in Bellary District be approved :—

DRAFT AMENDMENT.

“In rule 4-B of the said rules, for the words, brackets and figures ‘in items (i) to (vii)’ the words, brackets and figures ‘in items (i) to (viii)’ shall be substituted.”

The motion was adopted.

PAPERS LAID ON THE TABLE

House Committee Recommendations and Action taken thereon.

Sri R. CHENNIGARAMIAH (Chairman of the House Committee).—I beg to lay on the Table the recommendations of the House Committee for the Legislative Assembly and the action taken thereon.

SPECIAL RESOLUTIONS

re : Maximum and Minimum Salaries for all Classes of Government Employees.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—There

are two resolutions pertaining to the same subject. Both of them may be moved together and discussion may go on.

Mr. SPEAKER.—Yes.

* Sri B. HUTCHE GOWDA (Turuve-kere).—I move the following Special Resolution.—

“This Assembly recommends to the Government to evolve a salary structure such as to ensure a basic minimum salary of Rs. 50 per month for all classes of its employees and the maximum shall not exceed Rs. 1,000 per month for all classes of employees.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“This Assembly recommends to the Government to evolve a salary structure such as to ensure a basic minimum salary of Rs. 50 per month for all classes of its employees and the maximum shall not exceed Rs. 1,000 per month for all classes of employees.”

* Sri H. M. CHANNABASAPPA (Periyapatna).—I move my Resolution which is as follows:—

“This Assembly is of the opinion that the salary payable to any Government servant in the State including I.A.S. and I.P.S. Officers, Members of the Public Service Commission and Judicial Officers should not exceed Rs. 1,000 (Rupees one thousand) per mensem and that the money saved thereof should be set apart for improving the conditions of the low paid officials in the State.

“It is further of the opinion that Government should take necessary action in the matter after obtaining the approval of the Government of India to revise salaries of I.P.S. and I.A.S. and Judicial Officers.”

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :

“That this Assembly is of the opinion that the salary payable to any Government servant in the State including I.A.S. and I.P.S. Officers, Members of the Public Service Commission and Judicial

* Asterisk indicates that the speeches and remarks made are not revised by the Member concerned.

Officers should not exceed Rs. 1,000 (Rupees one thousand) per mensem and that the money saved thereof should be set apart for improving the conditions of the low paid officials in the State."

"It is further of the opinion that Government should take necessary action in the matter after obtaining the approval of the Government of India to revise salaries of I.P.S. and I.A.S. and Judicial Officers."

* Sri P. R. RAMAIIYA (Basavan-gudi).—Sir, I am raising a point of order. In the resolution moved by the Hon'ble Member Sri H. M. Channabasappa, he raised the question of the salaries of the I.A.S. and I.P.S. officers. But as far as officers under the Government of Mysore are concerned, those were appointed by the Public Service Commission in Mysore and by the Mysore Government. They are no doubt under the competence and control of this House and this House is entitled to move a resolution in respect of officers appointed by the Mysore Government. But with regard to the I.A.S. and I.P.S. Officers it is my humble opinion and also it is a point of Constitution whether as embodied in this resolution, *i.e.*, salaries payable to any Government servant in the State including the I.A.S. and I.P.S. Officers—and the High Court Judges, he has not mentioned—it is in the competence of this House and also in the competence of this Government to determine the question of the salaries of I.A.S. and I.P.S. Officers. These officers belong to the All-India cadre. Their appointment, their promotions and other things are controlled by the Government of India. They have got their own Public Service Commission with regard to the appointment of I.A.S. and I.P.S. officers. They hold an examination and some times that Public Service Commission visits Indian States to consider the question of the M.C.S. Officers and others, and it is within their competence to appoint a committee and do the needful. Therefore, I raise a point of order that it is not within the competence of this House to consider

the question of I.A.S. and I.P.S. officers and the High Court Judges.

* Sri M. LINGANNA (Nanjangud).—With due deference to the movers of the resolutions, I wish to submit to the Chair most humbly that the resolutions as they are worded and in the present form cannot be fruitfully discussed and taken a decision upon, for this simple reason. The first resolution moved by Sri B. Hutche Gowda does not mention anything about I.A.S. and I.P.S. and Judicial Officers or other officers whos cadre belongs to the All-India structure. But the second resolution specifically lays down that the salaries of I.A.S. and I.P.S. officers and also members of the Public Service Commission and Judicial Officers, including High Court Judges should be cut down to Rs. 1,000. Resolution No. 2 is a specific resolution. As my learned friend Sri P. R. Ramaiya has submitted, I am of the opinion that the resolution as worded cannot be a subject matter of discussion, because it is a matter pertaining to the All-India cadre and also that the salaries have been fixed by the Constitution and because the salaries of the Judges and members of the Public Service Commission come definitely under certain provisions of the Constitution. Now, we are trying to take a decision upon the provisions of the very Constitution itself, for which this House is not competent. It is only the Parliament that has got a right to change the salary structure of the Public Service Commission either of Mysore State or of any other State, or the Judiciary including the High Court Judges. It is laid down on certain principles and they have specified the salary to be paid in the Constitution. If the resolution is amended to this effect that this Assembly recommends to the Government of India that the salaries payable, etc., if a little alteration is made this way, then we can discuss it; because, than it will become a recommendatory resolution. Then whatever we say will be a sort of appeal. Then the opinion of the House can be conveyed to the Government of India. Therefore, I submit that Resolution No. 2—and it indirectly

(SRI M. LINGANNA.)

implicates Resolution No. 1—cannot be discussed and it is not within the competence of this House to discuss unless the movers move an amendment to the effect that “this House recommends to the Government of India that the salary payable, etc.” Otherwise we are not competent to move and discuss this resolution.

*Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—Sir, regarding the first resolution, there is no point of order at all. Regarding the second resolution, Sri Ramaiya and Sri Linganna tried to make out a case that since the I.A.S., I.P.S. and Judicial Officers come under the purview of the Government of India, we are not competent to move a resolution regarding the curtailment of salaries that are allowed to these officers. Sir, the salaries of these officers are subject to the vote of the Legislature. In the second para of Sri H. M. Channabasappa's resolution, it is definitely pointed out that “it is further of the opinion that Government should take necessary action in the matter after obtaining the approval of the Government of India to revise salaries of I.P.S. and I.A.S. and Judicial Officers.” Therefore, we are quite competent to discuss those resolutions.

*Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Sir, about the competency of this House to discuss this resolution raised by Sri P. R. Ramaiya and Sri Linganna, I wish to submit that both of them did not show under what provision of law this House is not competent. With regard to I.A.S. services, article 312 of the Constitution lays down the procedure. The Parliament may by law provide for integration of services all over the State. That does not provide for the fixing up of salaries. Nothing prevents the Government of India to revise the salary structure of the I.A.S. and I.P.S. Officers. This House, inasmuch as it has got to vote the salaries of these officers, is perfectly competent to raise a debate on the desirability or otherwise of fixing their salaries and make a recommendation to the Government of India, and in this respect my resolution is explicitly clear.

Sri P. R. RAMAIYA.—No doubt, this House has got the power of voting on the salaries of these officers as determined by the Government of India and the Parliament. Therefore, the point of determining the salary—how much should be paid—is a question which is not in the competency of this House and this Government. It is only the Parliament and the Government of India that can do so. I perfectly agree with Sri Channabasappa when he says that this House has got the power to vote on the salaries determined by the Parliament. But this House has no power to determine the salaries.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I am sorry, Sir, that the Hon'ble Member has made it worse by raising another point. It is within the competency of this House to say what the salary structure of these officers ought to be. I quite see that it is within the competence of the Central Government to determine the amount. But nothing prevents this House to make an opinion as to what the salary structure in the future should be. The second portion of my resolution makes it clear. It is an expression of opinion “it is the opinion of this house. . . .” Nothing prevents this House from expressing an opinion, and what use it will be with the Government is a different thing altogether. Therefore, the point of order raised by Sri P. R. Ramaiya is practically baseless. Another point raised is about the judicial officers. I may bring to the notice of Sri Linganna that this Statute does not provide specifically the salaries of the judicial officers including the Chief Justice and other judges. Only with regard to the Chief Justice of the Supreme Court and other Judges of the Supreme Court and also judges of Part A States, it is specifically provided for in the Schedule of the Constitution. So far as Part B States are concerned, there is absolutely nothing provided by way of fixing the salary of these officers in the Constitution and therefore, it is within the competence of this House to fix the salaries of Judicial officers in accordance with the provisions of law. With regard to the Public Service Commission also, there is nothing specifically stated in the

SALARIES FOR ALL CLASSES OF GOVERNMENT EMPLOYEES

Constitution preventing this House to revise their salary structure to suit its own finances and to suit the economy of the State. Therefore, the point of order raised by Hon'ble Sri P. R. Ramaiya and Sri Linganna are baseless. My resolution is perfectly in order and this House is perfectly competent to make an expression of what their salary should be.

(Several Members rose).

Sri K. PUTTASWAMY (Srirangapatna).—On a point of order, Sir. The only thing that now remains for the Chair is to give its ruling. We are spending much of our time by discussing on the admissibility or otherwise of the resolutions.

Mr. SPEAKER.—I am trying to elicit the points of view of the House.

*Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—The point of order raises the question whether this House is competent to discuss the pay structure of the I. A. S. and other officers who are appointed by the Central Government. It must be understood that though they are appointed by the Central Government, it is from this exchequer that their salaries are paid. Under the Constitution we are empowered to discuss all items which come under charged items. We may not reduce the salaries of High Court Judges. Under the Constitution, we are entitled to express our opinion on the pay and salaries of these officers. We have therefore got every right to express our opinion, since the amount is met by our Government, about their salaries and about the possible changes in them. Secondly, it is true that the Mysore Government have no power to reduce or enhance the salaries. But nothing prevents us from passing a resolution and sending it to the Central Government for their further action. Of course, the ultimate decision vests with them. We can however raise a discussion and express our opinion on this important matter which vitally affects the finances of the State.

11 A.M.

Mr. SPEAKER.—So far as the point of order raised by both Sri P. R. Ramiya and Sri M. Linganna, are

concerned, the Assembly is not going to fix or reduce the salary of the Judicial Officers, the Members of the Public Service Commission, the I.A.S. or I.P.S. officers. The resolution is merely an expression of opinion of this Hon'ble House. Therefore, it is stated in the later part of the second resolution that it is left to the Government to take such action as is necessary with the approval or the concurrence of the Central Government. Therefore nothing prohibits this Hon'ble House to discuss these resolutions. And I allow these resolutions to be discussed.

Sri V. VENKATAPPA (Channapatna).—Is not the opinion of the House binding on the Government, Sir? It must be in the form of a recommendation to the Central Government. Any decision taken in this House is binding on the Government.

Mr. SPEAKER.—Government should take necessary action after obtaining the approval of the Government of India. Therefore it is in order.

(Sri Hutche Gowda rose).

Mr. SPEAKER.—I request the Hon'ble Member to take not more than ten minutes, because other Hon'ble Members want to have an opportunity to speak.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಬಳದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ scaleನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಜನಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವೇ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದಾದಮೇಲೆ 1946 ರಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ ನಡೆಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು revised scaleನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರು. ಈ revised scale, ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನುಸಾರವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಕರ್ನಾಟಕದ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರಿಗೂ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿಟ್ಟರು. ನಮ್ಮ ಆಶಯವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇಂದಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಬಳವನ್ನೂ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೇ ಆಗಲಿ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ವರ್ಗದವರೇ ಆಗಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರೇ ಆಗಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕನಿಷ್ಠ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ಮಟ್ಟದ ಜೀವನ ದೊರಕಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಚೆಗೆ 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯ ತರುವಾಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಮೇಲಂತೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಾದರೋ ದೇಶದ ಸಾಧನೆ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಯಾರು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೋ, ಜಹಗೀರದಾರರೂ, ಇನಾಂದಾರರೂ ಅಗಿ ಜನರನ್ನ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಕಾಲ. ಈಗ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುವವರು, ಲೇಬನಿಯಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗಾಗಿರುವವರು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಹಿಂದುಳಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮುಂದುವರಿದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಗಳ ಶೋಷಣೆಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಕಾರಣ ದಿಂದಲೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾಯಿತು. ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗೇ ಆಗಲ ತಿಂಗಳಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಬಳವಿರಕೂಡದೆಂದು ವಾದಮಾಡಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದರು. ಈಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಉಳಿದಿದೆ. ಯಾರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ತುಂಬಾ ವಿಷಾದಕರ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 1947ರಲ್ಲಿ revised scaleನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನಾ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಕೆಲವು ತೆರಿಗೆಗಳ ದರಗಳನ್ನೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಮಾಡಿದರು. ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳ ಏರ್ಜಿ 398 ಲಕ್ಷವಿದ್ದು 998 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಲಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ಏರ್ಜಿ ದರೂ ನಿಜವಾಗಿ ಯಾರಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಜನಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಯಾವ ರೀತಿಯದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಕನಿಷ್ಠ ಸಂಬಳ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಜನಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಯಾವ ರೀತಿಯದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇವರು ಸಂಬಳ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ minimum basic pay ಏನಿರಬೇಕು, ತುಟ್ಟಭತ್ಯ ಏನಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದಂಶವನ್ನೂ ಅವರು ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ನೌಕರನಿಗೇ ಆಗಲ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯೂ ಇರಕೂಡದು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಬಳ ಬರುವವರಿಗೂ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಬರುವವರಿಗೂ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣ ಅಂತರವಿರಬೇಕು. ಈಗಲಾದರೋ ಒಂದಕ್ಕೆ 200ರಷ್ಟು, 250ರಷ್ಟು ಅಂತರವಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಜರೂರಾಗಿದೆ. ಯಾವನಿಗೇ ಆಗಲ, ಅತನಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ, ಏರ್ಜಿವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಕೂಡದೆಂಬುದು ಒಂದು ನೀತಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಬರು

ವವನೂ ಕನಿಷ್ಠ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ಕೆಳಗಿಲ್ಲ ಯುವಷ್ಟು ಇರಕೂಡದು. ಅವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 30 ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಜೊತೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಮನೆ, ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನಿಗೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅದರೂ, ಇಷ್ಟಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾರು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಕೊನೆಯುಪ್ಪಕ್ಕೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಈ ಕನಿಷ್ಠ ದರ್ಜೆಯವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಲೆಂದು ನಾನು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ನೋಟಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೇ-ಕಮಾಷ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾಡಿ 30 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಬರುವವನಿಗೆ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ತುಟ್ಟಭತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು, 55 ರೂಪಾಯಿ ಬರುವವರಿಗೆ 35 ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕಡಮೆ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರಿಗೆ ಅವನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಂತೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪರಿಮಿತಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳದವರಿಗೂ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಿತಿ, ಜೀವನಮಟ್ಟ, ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇತರ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಪರ್ಷ ಮಾಡುವುದೂ ಅವಶ್ಯಕ. ಇದೇ ನೀತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಗದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ವೇಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾರಿಗೂ ಇರಕೂಡದೆಂದು ಅವರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಈಚೆಗೆ ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿದವಾಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಇತರ ಜನರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಪರ್ಷ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ I.A.S. ಮತ್ತು I.P.S. ಎಂಬ ಹುದ್ದೆಗಳ ಕಷ್ಟಬೇರೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು point of order ಕೂಡ ಬಂತು. ಇದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ ಹೊರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು; ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ವಿಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರೆಂದು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಂಥದಲ್ಲೂ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಸಂಬಳಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದವು. ನಮ್ಮವರು ಉತ್ತಮರಾಗಿದ್ದರೂ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೇಗಿರುವಾಗ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದವರು ಈ ಪ್ರಕಾರ I.A.S. and I.P.S. ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಾವೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಎರಮಾನ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಬುಲಿ ಳ್ಳವನ್ನೂ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವರೇ ಇದನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಆಗ್ಗೆ ನಾವು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ

ತಿಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ಕಡಮೆ ಸಂಬಳವಾದರೂ ದೇಶಾಭಿಮಾನವಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದುಡ್ಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಜನ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಅವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಬಗ್ಗೆಯವರು 41,157 ಜನ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ರೆಕಾರ್ಡಿನಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 8,000 ಜನ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೂ ಕಡಮೆ ಬರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 50 ಸಾವಿರ ಜನ ಕಡುಬಡತನದಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕಷ್ಟ ದೆಶೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅಹಸ್ಸಹನೆ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಬಳ ಬರತಕ್ಕ 10,000 ಜನ ಸರ್ಕಾರದ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸುಖ ರೋಲುಪರಾಗಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಬಳ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಗೊಣಗುಟ್ಟುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು Pay structure ನ್ನು, Pay scales ನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಅಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇದೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದೇ ಸ್ಟೇಲ್ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರೆ ಗೊಣಗುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಮೂರನೆಯ ದರ್ಜೆಗೆ ಸೇರಿರುವ ನೌಕರರು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಂಥ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ದರ್ಜೆ ನೌಕರರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಸುಮಾರು 24 ಸಾವಿರ ಇದೆ. ಈಗ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಳವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಒಬ್ಬ ನೌಕರನಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಕಡಮೆ ಎಂದರೂ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಆತನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಈ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಏತಕ್ಕೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ತೀರಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಸಡೆಯ ತಕ್ಕಂಥ ಜನರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ...

ಶ್ರೀ ಕದಿಮಠ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೇವನೂ ಮತ್ತೆ ಮರಾ ಮತ್ತೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಈಗ ಈ ಮಾನಿ ಯರ್ ಕೇಡರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾನ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಬಲ್ಲರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಅರವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗಬಹುದು. ಈಗ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದೇ 880 ಲಕ್ಷ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಈ ಬೇಸಿಕ್ ಸಂಬಳವನ್ನು 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಿಗದಿಮಾಡಿ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ತಾವು ಈ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಕರಾರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೇವಲ 30-31 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ಇವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯ ಇವುಗಳೆರಡನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗಬಹುದು. ಆಗ ತಮಗೆ ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಆಗ ಇದಕ್ಕೆ ಸುಯಾಗಿ ತಮಗೆ ಈ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಳಿತಾಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನೀಗ ಖಚಿತವಾಗಿ ಗುಣಾಕಾರ ಹಾಕಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಈ 22 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಂಬಳ ಪಡೆಯತಕ್ಕಂಥವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದು ನೂರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಮೊದಲು 90 ಜನ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರು. ಈ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಥವಾ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನೌಕರರಲ್ಲಾ ಸುಮಾರು 1928 ರಿಂದಲೂ ಅಜಿಟೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಈ ಕನಿಷ್ಠ ದರ್ಜೆ ಸಂಬಳ ಅಂದರೂ ಮಾಹೇಯಾನ 40 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡಬಾರದೆಂದೂ ಆ ರೀತಿ ಅವರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 1947ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ರೀತಿ 40 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಿನಿ ಮಂ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರಿಗೆ ಈ ಗ್ರೇಡ್ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಲ್ಲಾ ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬೇಗ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದಾದರೂ ಈ ಕೇವಲ ಬಡ ನೌಕರರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾವು ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಮಿತ ವ್ಯಯ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೆಕ್ಯಾಚಾರವಿಲ್ಲದಂತೆ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಈ ಕನಿಷ್ಠ ದರ್ಜೆಯವರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಈ ದಿವಸ ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳವಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾನು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಈ ಕಡಮೆ ದರ್ಜೆ ನೌಕರರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಎಷ್ಟೋ ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಳಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಕಳೆದ ಎರಡು-ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಬಡವರ ಹೊಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯುವುದು ತಮಗೆ ಖಂಡಿತ ಧರ್ಮವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಕೈತುಂಬ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಹಾಗೊಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವರು ನಮಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನೆಲ್ಲೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಲು ತಯಾರಿರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರೂ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಾನು ಮಂಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ನೌಕರರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಈ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳದ ಮಟ್ಟ ಅಂದರೆ ಅವರ ಸಂಬಳದ ಪರಮಾವಧಿ ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಭಾಗ. ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಇನ್ನು ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಜುಡೀಷಿಯಲ್ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಪರಮಾವಧಿ ಸಂಬಳ ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಇರಕೂಡದು, ಹೀಗೆ ಈ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸುವುದರಿಂದ ಉಳಿತಾಯವಾಗತಕ್ಕಂಥ ಹಣವನ್ನು ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎನ್ನುವುದು ಎರಡನೇ ಭಾಗ. ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಈ ಮೂರು ಮೂಲ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಈ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಅಫ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪರಮಾವಧಿ ಸಂಬಳ 1,400 ರೂಪಾಯಿ ಗಳಿದ್ದವು. ಈ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆದ ತರುವಾಯ ಐ.ಎ.ಎಸ್ ಕೇಡರ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಇವರ ವೇತನ 1,800 ರೂಪಾಯಿ ಗಳಿಗೇರಿತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಕೇಡರಿನಲ್ಲೇ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಹೇಯಾನ ರೂ. 2,250 ವೇತನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೇವಲ ಮೂರು ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರ್ ಮತ್ತು ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆ ಬಂದಿದೆ ಯೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸಂಬಳ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ನೀತಿ ಯಾವಾಗ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು 18-19ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷರಿಗೆ ನೌಕರಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಬಂತು. ಆಗ ಅವರು ಅವರ ಜನಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಭಾರಿ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಕೇವಲ ಆ ಇಂಗ್ಲೀಷರ ಅನುಕೂಲತೆಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ಭಾರಿ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಗ ಮೊಕರೂರು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳ ಸ್ಪೈಲಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಗಿದ್ದಂಥ ಆ ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಸರ್ವೀಸಿನವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥಾದ್ದಾಗಿದ್ದದ್ದೇ ಹೊರತು ಈ ಭರತ ಖಂಡದ

ವರಾರಿಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದಲೇ ನೇರವಾಗಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 1886ರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರು ಈ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೂ ಕೆಲವರು ಅಜಿಟೇಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆಗ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಇಂಡಿಯನ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಇದ್ದಂಥ ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಸರ್ವೀಸಿನಲ್ಲಿ-ಕೆಲವು ಪ್ರೈವಿಟ್ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವೀಸ್ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಈ ಸಂಬಳದ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಏರುಪೇರಿದ್ದರೂ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ—ಈ ಭಾರತೀಯರಿಗೂ ಸಹ ಈ ಕೆಲವು ಗೌರವ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇದನ್ನೇನೂ ಅವರು ಅಪ್ಪರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಪುನಃ ಈ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳ ತಕರಾರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪುನಃ 1886ರಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಿಂಗ್ ಟನ್ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಈ ನೌಕರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಈ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗೂ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ನೌಕರರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗೂ ಇದ್ದಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೀತೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಉನ್ನತ ದರ್ಜೆಯ ಮತ್ತು ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಅಪುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸದವರೆಗೂ ಈ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರು ಮಾತ್ರ ಆ ಕಮಿಷನ್ ಅವರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನೀಗ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗಾಡ್‌ಗಿಲ್ ಸಮಿತಿಯವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು 1931ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಒಪ್ಪಿಸಿರುವ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

Report of the Central Pay Commission, (page 34.)

“ This view was strongly urged by Dr. Gadgil in a pamphlet that he published about 15 years ago. Quoting an observation of Sir William Beveridge that the civil servant “must look upon his

salary as maintenance adequate to the needs of himself and to bring up his family according to the highest standard of education in the country and that is not always the standard of the business world and the profit making world", he maintained that high scales of pay in the Indian public service had been responsible for artificially diverting the attention of our young men from other fields and concentrating it on Government service. An even more serious consequence, according to him, was that the standards and conceptions of Indian officers had become a reflected image of the standards and conceptions of European officials and a large number of educated Indians had developed aspirations and expectations which in the ordinary course were scarcely likely to be attained by most of them. Like many others, he condemned the wide gulf between the earnings of those in the higher ranks and the emoluments of the less fortunate among the public servants in this country."

ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗೆ ಜನರ ಮನಸ್ಸು ಯಾವ ರೀತಿ ಒಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರ. ಆ ದಿವಸ ಆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟೇ ಸಂಬಳವನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಈ ಭಾರತೀಯರಿಗೂ ಸಹ ಕೊಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಜನರ ಒಂದು ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯ ಯಾವರೀತಿ ಒಡುತ್ತಿದೆ ಅಂದರೆ, ಅವರ ಒಂದು ಸುಪೀರಿಯಾರಿಟಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಅವರ ನೀತಿ, ನಡೆ, ನುಡಿ, ಅವರ ದರ್ಶನ, ಧೋರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆದರ್ಶದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಚಪಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮದೇ ಒಂದು ಪ್ರತಿಭೋಟಿಯಿಂದ ನಾವೂ ಸಹ ಅವರಂತೆಯೇ ಆ ಒಂದು ಆದರ್ಶದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರು. ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಈ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ತಮಗೂ ಆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ

ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಹಾಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಮೊದಲು ವಾದ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ನಂತರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಾಗೆ ಉನ್ನತಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಈ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಾಯಿತು. ಈ ದಿವಸ ಈ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ತಮ್ಮ ಆ ಒಂದು ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸಿ, ಆನಿಸ್ಟಿ, ಲಾಯಲ್ಟಿ, ಎಫಿಷಿಯೆನ್ಸಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅವರು ಚಿಂಪ್ಲೇಷ್‌ಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದಕ್ಷತೆಯೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟುಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಂದೂ, ಆಗ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾರೂ ಈ ನೌಕರಿಗಳಿಗೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಈ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ನಡೆಸಲು ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಹಾಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಇಲ್ಲ ಈ ನೌಕರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗೆ ಪ್ರೆಪೇರೇಟ್ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂತಲೂ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

11-30 A.M.

ಅದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೊಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಯಾವುದೋ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೊಟಿಸ್‌ತಕ್ಕದ್ದು ನೂಕು. Page 27 ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"Any attempt to remedy social inequalities or to change the pattern of economic distribution must be directly made by the State, by measures that will embrace all classes of subjects. While we do not deny the possible indirect effects of public salaries on private business, it seems to us unfair and undesirable to reduce the salaries of public servants below a certain level while leaving private business alone. The principle of giving to each man according to his needs can be fairly applied only if its counterpart of 'taking from each man according to his means' is also simultaneously enforced."

ಅಂದರೆ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಇಷ್ಟೇ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡುವ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಚನ್ನಪ್ಪ.)

ಜನಗಳು ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಮತ್ತು ದಕ್ಷರು ಆಗಿದ್ದವರು ಎಲ್ಲ ಹೋದರೂ ಇಷ್ಟೇ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏರ್ಪಾಡು ಆದರೆ ಆಗ ಈ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾದಂಥ ಜನಗಳನ್ನು ನಿಯಾಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಂಬಳ ಇರ ಕೊಡದು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು' ಬಾಕಿ ಕಡೆ private sectorನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ Gold Mining Committee ವರದಿಯನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ Covenanted Officers ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ Chairman ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಐದು ಸಾವಿರದಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರವರೆಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ ಎವರಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು. ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಭಾರತ ದೇಶವು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪುರು ಮಾಡಿದಾಗ Covenanted Officers ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಆ ಹೆಸರು ಇವತ್ತೂ ಕೂಡ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳವು ಎಷ್ಟು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡುವಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರು ಯಾರು ಇದ್ದಾ ರೋ ಅವರು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಒಂದು ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರೇ ಏನಾ ಅವರು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ಇಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ರೂಪುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ತಂದಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ, ಶಕ್ತರೂ, ದಕ್ಷರೂ, ಆಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಕನಸಿನರಾಗಲಿ ಮನಸ್ಸಿನರಾಗಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಡೀ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಭರತ ಖಂಡಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಆದರ್ಶರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಆಶೆ. ಈ ಸಭೆ ಮುಂದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸೇವಾಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ದೇಶದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರು ಧನ್ಯರಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಬೇಕು. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಭದ್ರತೆ ದೊರಕಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಜನರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕತೆ

ಇವೆರಡನ್ನೂ ಸಹ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಸಂಬಳವನ್ನು ಮೊಕರೂರು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಲ್ಲದೆ ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮೇಲು ದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೂ ಇರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂತರವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಅಫೀಸರಿಗೆ ಕೊಡೋಣ. ಆದರೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಸಂಬಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ corruption ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವವನಾಗಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮನೋಭಾವನೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಜನಜೀವನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ಧರ್ಮ, ನೀತಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಅವಶ್ಯಕವೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೊಡೋಣ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ಅವರಿಗೆ ನೋವು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ನೀತಿಯಲ್ಲ. ಧರ್ಮವೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಡೋಣ. ಆದರೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ ವಾದುದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯದ ಪ್ರಕಾರ ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಂದು ಸಹಸ್ರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಒಂದು ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳ. ಆತನು ಆ ಸಂಬಳ ತನ್ನ ಉದರ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. ತಾನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಸೇವೆ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆತನು ದುಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

Mr. SPEAKER.—Does the Hon'ble Member want this to be merely discussed ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I would like to place a few figures for the benefit of this House and to facilitate future discussion. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ I.A.S. ಸ್ಥಿಮಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ದಿವಸ ಆ ದರ್ಜೆಯ ಪರಮಾವಧಿ ಸಂಬಳ 1,800 ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು I. A. S. ಸ್ಥಿಮಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ದಿವಸ ಉದ್ಯೋಗ ಪೂರಿತವಾದ ಭಾಷಣಗಳು ನಡೆದವು ಆಗ ನಮ್ಮ ಮುಖಂಡರಾದಂಥ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿ. ರಾಡ್ಡಿಯವರು ಬಹಳ ಉಜ್ವಲವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಧಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ಈಗ ಆ ನಮಸ್ಕೆ

ಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಭೆ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸಭೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಹೊಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸಮತಾ ಪಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿರುವಾಗ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಅದೇ ರೀತಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು, ನ್ಯಾಯವೂ, ಸೂಕ್ತವೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. I.A.S. ಆಫೀಸರಿಗೆ ಯಾವ retrospective effect ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಮೊಕರೂರು ಗಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಇಂದ ಹಿಡಿದು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾ ಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು ಮೊಬಲ ಗನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸುಮಾರು 1½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಏಕಾ ಏಕಾ ಬಡಾನೆಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿಹಾಗಾಗಿದೆ. ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಪ್ರತ್ಯೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಆ ಸಂಬಳ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಿತೇ? ಸತ್ಯಸಂಧತೆ ಹೆಚ್ಚಿತೇ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸಾ ಧಾರಣ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೇ? ಎಂದು. ಅನೇಕರಿಗೆ ಹಣ ಬಂದೇ ಬಂತು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ಹಣದಿಂದ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯಾವ ನೀತಿ ಇದೆ, ಯಾವ ಧರ್ಮ ಇದೆಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾವಿರದ ಎಂಟುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿರುವಾಗ ಏಕಾಏಕಿ 2,500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರುವಾಗ ನಾಳೆ ಅವರಿಗೆ 2,500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಏಕಾ ಏಕಿ ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ, ಸತ್ಯಸಂಧತೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಅವರಿಗೆ 2,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ನಿರ್ಧರಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ವಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಲವತ್ತೆಂಟು ಜನ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಂಬಳ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಏಳು ಜನ University ಮತ್ತು Insurance ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ಐವತ್ತೈದು ಜನ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ 2,75,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯ ತಂದಿರುವುದು ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಮಹತ್ತರ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ ಉಳಿತಾಯವಾದ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲೆರತಕ್ಕ ಜನರ ಮನೋಭಾವನೆ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕು, ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗ ಬೇಕು, ಇಂತಹ ಒಂದು ನುಯೋಗವನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪಡೆದು ಅವರ maintenanceಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಸೇವಾ ತತ್ವರತೆಯು ಅವರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಕೆಳದರ್ಜೆ ಮತ್ತು ಮೇಲುದರ್ಜೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಪರೀತ ಅಂತರವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿ ಅನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮೇಲುದರ್ಜೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳು ಎರಡು ಸಾವಿರದಿಂದ ಮೂರು ಸಾವಿರ

ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಆಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ non-gazetted officerಗಳಿಗೆ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ basic pay ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ 100,764 ಜನ non-gazetted officers ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ menials 10,000 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಿ ಗಾಗಿ 764 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. Basic salaryಯನ್ನು ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ fix ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ financial commitment ಎಷ್ಟಾಗಿ ಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಭೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ basic salary ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿದ್ದರೆ ಆಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆತ್ತಿದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯವನ್ನು merge ಮಾಡಿ ಯಾರಿಗೂ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳ ಇರಕೂಡದು ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಆಗ್ಗೆ ಮೂವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಾಕು. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಮ ನಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರ ಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕಾನೂನುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಸಂಬಳ ಬರಲಿ ಅವರಿಗೆ pension ಕೊಡುವುದು ಅರನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಈ ತರಹ ಕಾನೂನು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈಗ ಮೂರು ಜನ retired officerಗಳಿಗೆ 2,700 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೆನ್ಷನ್‌ನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವ ನೀತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯಲು ಅನರ್ಹನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ವಿಶೇಷ ರೀತ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬಡವರು ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಜನರು millionaires, multi-millionaires ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಐದು ಜನ ಜವಾನ ರನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ 26,736 ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ 7,300 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇ ಸಾಕು. 17,700 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಮತ್ತು 17,700 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಪೆನ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಳಿಯು ತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳ ನ್ನೇರಾ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸಾಧ್ಯವೋ, ಈ ಸಭೆಯ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಷಯ ಒಳಪಟ್ಟದೆಯೋ ಆ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಾದರೂ ನಾವು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರ ಕಿಸದೆ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಾವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.)

ಅದ್ದರಿಂದ, ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ 74 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಮಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು, ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟು ಪೋತಾ ಅದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಮಾಡಿಬಿಡಿ ಎಂದು. ಕಳದರ್ಜಿಯವರಿಗೆ living wage ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅದರಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನೂ ಅವರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬಹುದು, I.A.S. ಮತ್ತು I.P.S. ಆಫೀಸರುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಹತ್ತೊಟ್ಟು ಯಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಆದರೆ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ನಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೊಡಕಾಗುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ "We are going to the extent of determining by the Ballot Box" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Ballot Boxಗೆ ಹೋದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇಡೀಭಾರತಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ-ಹೊಸ ನಗರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಭಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಶೇಷ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಬಂದೆಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. I.A.S. ಮತ್ತು I.P.S. ಇವರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಳದರ್ಜಿಯ ನೌಕರರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುತವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿಯಬೇಕು. ಈಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಸಗಾರರ ಹೋರಾಟ ನಡೆದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ನೌಕರರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈಚೆಗೆ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸುಧಾರಣೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯವನ್ನು ಪೋತಾಮಾಡಿದ್ದು. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಂತುಹೋದುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವೊತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸಂಬಳದ ರಚನೆ ಸುಮಾರು 19 ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕಾಲದಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಕೆಲವು ಸಮಿತಿ

ಗಳ ಶಿಫಾರಸಿನ ಮೇರೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದರು. 1946 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವರದಾಚಾರ್‌ರವರ ಕಮಿಟಿ ಆಯಿತು. ಅನಂತರ ಗ್ಯಾಡ್ಲಿರ್ ಕಮಿಟಿ ಬಂತು. ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಗೋರ್‌ವಾಲರ್‌ರವರು ಕೆಲವು ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ವರದಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ನೋಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಂತಸರ್ಕಾರಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ಅಂತರವಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ರೈಲ್ವೆ, ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿನ ನೌಕರರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಹಾಗೂ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಇನ್ನೂ ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಈಗ ತಾನೇ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮಾನ್ಯನೊಡಕರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಬರುವವರು ಸುಮಾರು 40,000 ಜನ ಎಂತಲೂ, 25 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೂ ಕಡಿಮೆ ಬರುವವರು 7,500 ಜನ ಎಂತಲೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೇ ಬಹಳ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ನೌಕರರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ಸಂಸಾರ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ 3 ಜನ unit ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, 1936 ರಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿ living index ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ, 1942 ರಿಂದ 1948ರವರೆಗೆ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ cost of living index 200-150 ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ index ನೋಡಿದರೆ 230ಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಬಡ ನೌಕರರು ಯಾವ ರೀತಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ವಿಷಯವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ dearness allowanceನ್ನು ಪೋತಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಂತೆ ಜ್ಞಾಪಕ. ನಾವೀಗ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ cost of living ಕಡಮೆಯಾಗುವ ಸೂಚನೆಯೇ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೇನೋ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಳಿದಿದ್ದರೂ, House rent ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಟ್ರಾನ್‌ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಏನೂ ಇಳಿದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ dearness allowanceನ್ನು ಪೋತಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕಳದರ್ಜಿಯ ನೌಕರರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. 1942 ನೆಯ ಇಸವಿ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬೆರೆಗಳು ಏರಿಕೆ ರಿಂದ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾಲ್ಕು-ಗೆಜೆಟ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು. ಅನಂತರ 1944 ರಲ್ಲಿ ಗೇಜೆಟ್ ಆಫೀಸರಿಗೂ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಷುರು ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಬಂತು. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಜಸ್ಟಿಸ್ ರಾಜಾಧ್ಯಕ್ಷರು postal ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಾ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :-

Mr. Justice Rajadhyaksha who adjudicated on the dispute between the Government and the Postal staff, in the middle of 1946, was

of the opinion that an average working class family in India comprised more than three consumption units. Even on the three units basis, he came to the conclusion that Rs. 65-70 per mensem represented the minimum requirements of an average working class family in Bombay according to the prices prevailing in 1946. In less expensive areas (referred to by him as "B" class areas, according to the classification adopted by the Postal Department), Rs. 55-60 represented this minimum. It has always been recognised that the cost of living of a middle class family is higher than that of a working class family; taking this excess to be 80 per cent., Mr. Justice Rajadhyaksha came to the conclusion that the cost of living of an average lower middle class family at the present level of prices must be between Rs. 120 and Rs. 125 in places like Calcutta and Bombay and between Rs. 100 and 105, in cheaper areas. At the Provincial Representatives' Conference, the Bengal representative stated that as a result of enquiries about the cost of living among Bhadralog (middle class) outside the city of Calcutta, the Bengal Government had been given to understand that Rs. 80 to 85 was considered a living wage for families of that class.

ಹೀಗೆ, ಅವರೂ ಕೂಡ ನೋಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಈಗ ನೋಚಿಸಿರತಕ್ಕ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಹೇ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರೂ ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ Basic living wage 45 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಇರಲೇಬಾರದು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಬಡನಾಕರರು ಒಂದು ಮಾದರಿಯ ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಈಗ ನೀವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ 14½ ರೂಪಾಯಿ 18½ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳಗಳಲ್ಲೇ ಅವರನ್ನಿಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೌರವತರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ನೌಕರರು ಸುಮಾರು 20,000 ದಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣ ದಿಂದಲೇ ಈ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನೌಕರರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಂಖ್ಯೆ

ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—20,000 ಜನವೆಂದು ಹೇಳಿದರಲ್ಲ, ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯವನ್ನೂ ರೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆಯೂ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ನಾನು Basic living wages ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅದರಿಂದ ಇವೇತ್ತು ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರುವಹಾಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಾಜಿ ದಿವಾನರುಗಳ ಪೇಷೆಗಳನ್ನು ಇಳಿಸುವುದರಿಂದ 40,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ನಾನು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರ Privy Purse ನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ಹಣ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು, Socialistic Pattern of Societyಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಾಗಿ ಉದ್ಯೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮೊದಲನೆಯ ಬಾಗಿ ಈಗಿರುವ ಒಂದಕ್ಕೆ 200ರಷ್ಟು, 250 ರಷ್ಟಿರುವ ಸಂಬಳಗಳ ಅಂತರವನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟಾದರೂ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡೆದಿರಿ. ಕನಿಷ್ಠ ಸಂಬಳ 100 ರೂಪಾಯಿ ಗರಿಷ್ಠ ಸಂಬಳ 1,000 ರೂಪಾಯಿಯೆಂಬುದು, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಮೊದಲು ಒಂದು ಮಾದರಿ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ Section ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವಾಗ, ಕಾರ್ಮಿಕರ ಜೀವನ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಬಳ ನಿಗದಿಮಾಡುವಾಗ, ಇದನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ economy measures ಜಾರಿಗೆ ತರಬಹುದೂ ಅಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಸಂತ್ಯಸ್ಥಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವುದು ಅಮಾನುಷ. ಹಿಂದೆ I.A.S. ಮತ್ತು I.P.S. ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ Retrospective effect ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಹಣನಕಾಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆಂದೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇರೀತಿ ಈ ಬಡಕುಟುಂಬಗಳವರಿಗೂ ಸುಮಾರು 1944 ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ 1954 ನೆಯ ಇಸವಿಯವರೆಗೂ Retrospective effect ಕೊಟ್ಟು ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಣವನ್ನು lumpsum ಆಗಿ ಕೊಡುವುದು ಕೂಡ ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಶಾಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಲ ವಿನೆಂಬ ಮಾಡದೆ ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿಯೇ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ವತಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ತಿರುವಾಂಕೂರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)

ಆವರಂತೆ ತಾವೂ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತೀರಂದು ಆಶಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

12 NOON.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗಣ್ಣ (ನಂಜನಗೂಡು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿಯೂ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಎರಡು. ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದವರೂ ಮತ್ತೊಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರೂ ಮಂಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎರಡು ನಿರ್ಣಯಗಳ ಮುಖ್ಯಾಂಶವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಏನೊಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೊಳೆದು ಬಂದಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮೊನ್ನೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿರ್ಣಯಗಳಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈ ಗೆಜೆಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡುತ್ತಿರುವ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈಗ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತರಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರೂ ಇದನ್ನು ತತ್ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉಳಿತಾಯವಾಗತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗು ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸರ್ಕಾರದವರ ನಿಲುವು ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವರದಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಂಥ ಎ.ಐ.ಸಿ.ಸಿ. ಆವಡಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ರಾಟರನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ವರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಒಂದು ಸಿನಿ ನೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಈ ದಿವಸ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲೋದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಈ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ರಾಟರನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾದಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ಅಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಇಂಥ ಒಂದು ಅಳ

ತೆಯ ಕೋಲಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ಅಳತೆಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಆಸೆ. ಆದರೆ ತಾವು ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಈ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ರಾಟರನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹತ್ತರ ವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಬರೆ ಈ G. O. ಗಳ ಹೇ ಎಂಬ ಅಳತೆ ಕೋಲಿನಿಂದ ಅಳತೆಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಇದು ಅಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಲಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಭಾಗದ ಜನತೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಆವಡಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದಂಥ ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲೋದ್ದೇಶ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಜನತೆಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯ ಆ ಮೂಲ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸದ ನಿರ್ಣಯ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನತೆಗಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಾಡಳಿತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂಪಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂತಲೇ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆಗ ಕೇವಲ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮನ್ನಿಸದೆ ಈ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಮಹತ್ತರವಾದಂಥ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆ ದಿವಸವೇ ರೆಜಿಲೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಯ ವಿಚಾರವೇ ಎಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಈ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗ ಯಾವ ಪ್ರಾಟರನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು, ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಚಿತವಾಗಿರಬೇಕಾದಂಥ ಶಿಬ್ಬಂದಿ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು, ಈ ಶಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದ ರೂಪುರೇಖೆಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಿರಬೇಕು, ಎನ್ನತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳೊಂದೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಪಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವರ್ಗ ಯಾವುದೆಂದೋ ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾವು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡದೆ ಕೇವಲ ಈ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದೇನೂ ಅಂಥ ಒಂದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವರ ಉದರ ಪೋಷಣೆಗೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳೇನೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಎ. ಎಸ್. ಪಿ. ಗಳು, ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ನೌಕರರೂ ಮತ್ತು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮಾನ್ಯ ನೋಚಕರುಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಗುರುತುಪಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಯಾವ ಹುದ್ದೆಗಳು ಹೀಗೆ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇವೆ, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೆನ್ನಾ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ ಮೊಬಲಗೆಷ್ಟು, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ

ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದೆನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದರ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವಂಥ ನೌಕರಿವರ್ಗದವರ ಭೋಜನೆಯು ಹಿಂದಿನಂತೆ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಇಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಏನೊಂದು ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಈ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ತಾಳಿದ್ದರೋ ಅದೇ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಇಂದೂ ತಾಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ತಕ್ಕದ್ದೇ ಇಂದು ನಮಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಮಹಾ ಸಮಸ್ಯೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಅಷ್ಟು ಹಗುರವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಪರಮಾವಧಿಯ ಮಟ್ಟ 1,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೀರಬಾರದೆಂದು ನಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಈಗ ಆಗಬೇಕಾಗಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯುಂಟಾಗಬಹುದೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗಿನ್ನಿತು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮತ್ತೊಂದು ತೊಂದರೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಸೂಚನೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಏರು ಹೇರು ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಈ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಂಥ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಯಾವುದು ಅಗತ್ಯ, ಯಾವುದು ಅನಗತ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಅನಗತ್ಯವಾದುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ತಾವು ಈ ಮ್ಯಾಜಿಮಂ ಪೇಯನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್ ಆಫ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಿಂಗ್ ಸಮಿತಿಯವರ ವರದಿ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಾವು ಈ ನೌಕರಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಾನಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಹಳೆಯ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಈಗಿನ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೀಗ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ತಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಇದು ಸಮಗ್ರ ವಿಚಾರಗಳ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಅಳವಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದು ಅಪರಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಯಾಗಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಅಧಿ ವೇಶನದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವಪೂರಿತವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ತತ್ವಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಳೊಬ್ಬರಿಗೂ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಲಿಂಗಣ್ಣ ನವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೊರಟವರು ಕೊನೆಗೆ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ತತ್ವಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂತಲೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಕಡೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಡೆ ಇರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಳೆಲ್ಲ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಇಂದು ಸಮಾಜವಾದಿ ತತ್ವಗಳ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ರಚನೆ ಮಾಡುವುದರ ನಿರ್ವಾಹವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಒಂದು ಜೀವನದ ಆಂತಸ್ತಿಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಏರುಪೇರುಗಳಿರಬಾರದೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಸಹ ಈಗಾಗಲೇ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ತಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಥೆ ಪಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರಿಗಿಂತಲೂ ತಮಗೆ ಇಲ್ಲ, ಇತರರಿಗೆ ಇದೆ ಆಂತ ವ್ಯಥೆ ಪಡತಕ್ಕ ಜನರೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವಾರೆ. ಎಂತೂ ದೇಶದ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಏಳಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಏರು ಹೇರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾಯವಾಗುವುದೇ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಸಮಾಜ ಶುದ್ಧಿಗೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಗ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಡ ನಾವು ನಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ತುಂಬ ಅಗತ್ಯ. ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಜೀವನದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕವರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ತಾರತಮ್ಯವಿರಬಾರದು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ನೌಕರಿ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದು ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರಿಗೂ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರಿಗೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 75ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸಬಿನಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸಬಿನಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಸಬುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಹೀಗೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರ ವರಮಾನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಈ ನೌಕರಿ ವರ್ಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರ ವರಮಾನಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಕೆ ಹಾಕಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಕಸಬುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರತಕ್ಕವರ ಸಂಪಾದನೆಗಿಂತಲೂ ಈ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರ ಸಂಪಾದನೆ ಪೂರಾ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್(ಹುಣಸೂರು).—ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 35 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯತಕ್ಕವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಮೀರಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯತಕ್ಕವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳೆ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರ ಗೊಳಿಸುವಾಗ ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ನೌಕರರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಯಾರೊಬ್ಬರ ಜೀವನದ ಅಂತಸ್ತೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಜೀವನದ ಅಂತಸ್ತಿಗಿಂತ ತೀರಾ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗ ದಿರುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಂತವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಗಮನ ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕ. ಸರ್ಕಾರದ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಕರ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಕೂಡ ಕೇವಲ ಮಿನಿಮಂ ಇಂಕಂ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಸಹ ಅವಶ್ಯಕ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಈ ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಪಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಜನರು 1,500 ಇರಬಹುದು. ಇವರಿಗೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದ ರಿಂದಲೇ ಜನರಿಗೆ ಈ ಸಾರಿಗೆಗಳಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಮೋಹ ಉಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು-ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಕೇಡರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ನೌಕರರ ಸೌಖ್ಯ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಇರಬಹುದು. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ 8 ಕೋಟಿ 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ವರ್ಷಂ ಪ್ರತಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ನಿವೃತ್ತ ವರಮಾನ ಸುಮಾರು 15 ಕೋಟಿ ಎಂದು ನನ್ನ ನೆನಪು. ಇದರಲ್ಲಿ 8 ಕೋಟಿ 37 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಒಟ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡತ ಕ್ಕದ್ದು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರಿಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೆಳ ದರ್ಜೆ ನೌಕ ರರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಎಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಅಂತವನ್ನು ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅದೇನೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗೌರವ, ಘನತೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆ, ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದು ನಿಜ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, gazetted ಅಧಿ ಕಾರಿಗಳಾಗಲಿ, ಅಥವಾ non-gazetted ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳಾಗಲಿ, ದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹಂಟಲ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎರಡು ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ ತತ್ವಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ ದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವು ಎಡರು ತೊಡರುಗಳು ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಗಳು ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು

ಅರಿಯಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ನಮ್ಮ ಸಂಸಾನ ದಲ್ಲಿ I.A.S. ಮತ್ತು I.P.S. ದರ್ಜೆಗೆ ಸೇರಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. Judicial Serviceಗೆ ಸೇರಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು Public Service Commissionನ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇದ್ದಾರೆ. I.A.S. ಮತ್ತು I.P.S. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 312ನೇ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. Public Service Commissionನ ಸದಸ್ಯರ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು 318 ನೇ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿವೆ. ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನ ನ್ಯಾಯಾ ಧೀಶರುಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು 221 ಮತ್ತು 238ನೇ ವಿಧಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ (ಮೈಸೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಇಷ್ಟೇ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳೆ ಮಂಜಪ್ಪ.—ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I hope the Rajpramukh will agree to the recommendation of the Chief Minister.

ಕಡಿಬಾಳೆ ಮಂಜಪ್ಪ.—ರಾಜ ಪ್ರಮುಖರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ.—Constitution ನಲ್ಲಿ Public Service Commission Chair- manಗೆ ಅಗಲಿ ಅಥವಾ Membersಗೆ ಅಗಲಿ 2,500 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳೆ ಮಂಜಪ್ಪ.—Constitutionನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸು ವುದಿಲ್ಲ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—But the Chief Minister recommended that only Rs. 1,000 would be sufficient.

Sri Kadidal MANJAPPA.—It has been agreed to by the President. Article 318 states :

“ In the case of the Union Com- mission or a Joint Commission, the President and in the case of a State Commission, the Governor or Rajpramukh of the State may by regulations—

(a) determine the number of members of the Commission and their conditions of service ; and

(b) make provision with re- spect to the number of members of the staff of the Commission and their conditions of service ;” etc.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—It need not go to the President.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ (ಕಡೂರು).—ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ

ಗಳನ್ನೂ, Public Service Commissionerರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ನಿಗದಿಮಾಡುವವರು ಯಾರು ?
ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—Article 238 (13) ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

“There shall be paid to the Judges of each High Court such salaries as may be determined by the President after consultation with the Rajpramukh.”

ಇದು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಮಾಡಿರುವಂತೆ ಪರಮಾವಧಿ ಸಂಬಳ 1,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇರಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರುಗಳಿಗೂ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯ. I. P. S. ಮತ್ತು I. A. S. ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರುಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ಸಾರ್ವ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. I. A. S., I. P. S. ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರುಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಅನುಮತಿಬೇಕು ಎಂಬುದು ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಒಪ್ಪಿದ ಹೊರತು ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ನೋಟಿಸಿರುವಂತೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವಿದೆ. ಕೆಲವರು ತಜ್ಞರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

12-30 P.M.

ಅವರೂ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಒಂದು agreement ಮೇಲೆ ಕರೆತಂದಿರುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ (ಮೊಳಕಾಲ್ಮೂರು).—ಅವು Tenure appointment ಗಳು ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಾಗಲ್ಲ; ಎಲ್ಲಾ Employees ಗಳಿಗೂ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. All classes of employees ಎಂದರೆ temporary ಮತ್ತು permanent ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ; ನಂತರ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವವರೆಗೂ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಒಮ್ಮತವಾದ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ; ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ತಿಳಿಸಿ ಅವರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

L.A.

ಆದರೆ, ಅಕ್ಷರಶಃ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಕ್ಷರಶಃ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು Pass ಮಾಡಿ ಜಾಗೃತ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅರ್ಥವೇನು?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಕ್ಷರಶಃ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯಿರುವಷ್ಟು ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಿರ್ಣಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿನೋ ನಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅನುಮತಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾರಣ, ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).—ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಅಧಾರದಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಭರವಸೆಯ ಅಧಾರದಮೇಲೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ನೆಲಮಂಗಲ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ನಿರ್ಣಯದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನಮಗೆ ದೊರೆತಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದೇ ಇದೆ; ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ನಿರ್ಣಯ ತಂದು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತು ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ತಾವಿಗೆ ಎರಡು ನಿರ್ಣಯಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಆದ discussion ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಮೇಲೆ ತಾವೇ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಂಡಿಸಬೇಕೋ ಮಂಡಿಸಿರಿ. ಅದನ್ನು unanimous ಆಗಿ pass ಮಾಡೋಣ. ಅನೇಕ ಸಾರಿ ತಾವು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮೊನ್ನೆ Gold Mines ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ವಿಷಯದಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದಮೇಲೆ ತಾವೇ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. It takes some time. It has to be amended suitably.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I would suggest that this resolution may be postponed and taken up at the next session for a fuller discussion. In the meanwhile the Government can take such action as is necessary. The resolution may be kept open for discussion

(SRI J. MOHAMED IMAM.)
during the next session. That is what I feel personally.

Mr. SPEAKER.—I do not think that the rules permit of keeping open the resolution during the next session when the Minister has replied.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣನೂರು).—ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತತ್ವದಂತೆ ಕನಿಷ್ಠ ಸಂಬಳ 50 ರೂಪಾಯಿ ಇರುವಂತೆಯೂ, ಗರಿಷ್ಠ ಸಂಬಳ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಇರುವಂತೆಯೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ಇರಲೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—Disparity ಇರುವುದು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ಅದರಂತೆ ತಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲಾ ಕಮ್ಪಿ ಸಂಬಳದ ನೌಕರರಿಗೂ 50 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ 90 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ provision ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅನುಮತಿ ಬೇರೆ ಬೇಕು. ಇವೆರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—50 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಮ್ಪಿಯಲ್ಲದಂತೆ ಇಂದೇ fix ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇನೋ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, maximum 1,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಬಹುದಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಬೇಕು; ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ನಿಯಮಗಳ ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—I.A.S., I.P.S. ಯವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ Centre ನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲೇ ವಿಧಿತವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

Mr. SPEAKER.—There is no use of further discussion; Government views are well known. There is no difference of opinion with respect to the principles of this resolution. But they find it very difficult to accept it as now worded, because when once it is accepted by the Government and passed by this House, the Government have to implement it. Therefore they find it very difficult to accept the resolution as now worded. It is left to the Hon'ble Members whether to agree to the proposal made by the Minister or to reject it.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—As Devaraj Urs puts it very explicitly

that there is some financial implications in regard to Sri Hutche Gowda's resolution; it may require Rs. 90 lakhs for its implementation. The Government have not made budget provision for this purpose. But in my resolution the maximum is fixed at Rs. 1,000. Government may take action only after obtaining the approval of the Central Government. If the Central Government does not give approval for our proposal, then why not this House take action to implement the principles of my resolution? Therefore I see no practical difficulty for the Hon'ble Minister to accept verbatim my resolution.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—If the Government is not in a position to accept Sri Channabasappa's resolution straightaway, they can as well postpone its discussion to this afternoon, and consider moving of any suitable amendment which the Government requires us to do and then we shall accept the resolution.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇದು ಮುಂದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಈಗಿರುವವರಿಗೇನೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ 1,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸುವುದರಿಂದ proportionate ಆಗಿ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೇ ಅಷ್ಟೇ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಚನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈಗ ಸಭೆಯನ್ನು adjourn ಮಾಡಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬೇರೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಹಿರಿಯೂರು)—ಅನುನೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆ ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈ ಸಭೆಯು ಒಪ್ಪುವಂಥ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅವರು ತರಬೇಕೇ ಹೊರತು ನಾನು ತರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಓರೋಧಿಸಿಲ್ಲ; ಎರಡು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನೂ ಸಭೆ ಒಪ್ಪಿದೆ. ಅದನ್ನು ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗದವರು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚಿಸಬೇಕು.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY (Bangalore—South).—On the suggestion made by the Hon'ble Minister, we are prepared to move a suitable

amendment which would be acceptable to the entire House. We want some-time to be given for drafting the amendment, Sir. We shall take up this resolution this afternoon.

Mr. SPEAKER.—I want to bring to the notice of the House that we cannot continue the discussion of this resolution or any other resolution in the afternoon, but if the House agrees to a suitable resolution in the amended form being brought and placed before it, I have no objection; only to that extent I will permit, because I do not want to curtail the privilege of the Hon'ble Members to speak on the other important question.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I agree. Such an amendment as the Government wants will be brought up.

Mr. SPEAKER.—Now the House will rise and meet again at 4 O'clock in the afternoon.

The House adjourned at Thirty-six Minutes past Twelve of the Clock and met again at Fifteen Minutes past Four of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

* Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Sir, I am moving an amendment to the resolution tabled by Sri H. M. Channabasappa which I would request the Chair to kindly accept it.

Mr. SPEAKER.—There is the first resolution tabled by Sri B. Hutche Gowda and others. What does the Hon'ble Member say about that resolution?

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಮೊದಲನೆಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಅವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯೇನಾದರೂ ಇದೆಹೋದೀ?

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—My amendment to the first resolution reads like this, Sir:

“Add the following proviso to the resolution moved by Sri B. Hutchegowda, at the end.—

“Provided that the scales of pay of all classes of employees shall be

so recast as to secure the said minimum salary and the fixing of the said maximum salary by making the requisite proportionate reduction in the present grades of pay and giving effect to the same immediately.”

If this is accepted by the Government, it is well and good, Sir.

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಒಂದೇ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಎರಡು resolution ಗಳಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ಎರಡೂ ನಿರ್ಣಯ ಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ move ಮಾಡಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಎರಡನೆಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೂ ಪರ್ಯಾಯೋಚನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

* Sri Mulka GOVINDA REDDY.—Sir, some Hon'ble Members want to read my amendment. It is like this:

Add the following proviso to the resolution moved by Sri Hutchegowda at the end:

“Provided that the scales of pay of all classes of employees shall be so recast as to secure the said minimum salary and the fixing of the said maximum salary by making the requisite proportionate reduction in the present grades of pay and giving effect to the same immediately.”

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—My amendment to the Special Resolution is as follows:—

Add the following at the end of the first paragraph.

“and recommends to Government of Mysore to immediately appoint a committee to go into the question and formulate definite proposals in this behalf.”

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಎರಡರಲ್ಲೂ ತತ್ತ್ವ ಒಂದೇ ಇದೆ. ಪದ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಅಷ್ಟೆ.

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—Mr. Speaker, there is a great deal of difference between the two resolutions. In the Resolution of Sri Channabasappa and friends, a recommendation is sought to be made to the Government of India to get the requisite permission to reduce the salaries of the I.A.S. and I.P.S. Officers, etc. In regard to Sri Hutche-

(SRI K. PATTABHIRAMAN.)
gowda's resolution it is much wider. It says that basic minimum salary shall be Rs. 50 and the maximum shall be Rs. 1,000. With that end in view, you must so reorganise and recast the salary structure so that at any stage this proportion may be made. I feel, Sir, that the two resolutions are quite independent.

Mr. SPEAKER.—I will put them to vote separately. The amendments could be discussed.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I would suggest that both the resolutions may be referred to the Committee so that the Committee would thrash out and come to certain conclusions. A Committee may be appointed to which both the resolutions may be referred.

Sri Kadidal MANJAPPA.—We will refer both the resolutions to the Committee which will be constituted.

Mr. SPEAKER.—The first resolution shall also be passed on to the Committee; but there is no motion to that effect. We can simply say that the Government can place these two resolutions before the Committee.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—The first resolution will have to be withdrawn with the understanding that they will also be sent to the Committee.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Let both the resolutions be withdrawn if the Government gives an assurance that they would constitute a committee to go into the question immediately.

Mr. J. MOHAMED IMAM.—That would be better I think, Sir.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I have already submitted that I brought this amendment with a view to see that a Committee should be appointed immediately. Even the words "Committee to be appointed immediately" I have put in there. So, if the second resolution is accepted, and the first resolution withdrawn, the former will be sent with an understanding that it will be sent to the committee which will be appointed to consider the resolution on its own merits.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is rather difficult to commit ourselves to either resolution and to foresee the

implications of each resolution. So the best thing would be to withdraw both the resolutions provided the Government gives an assurance that they will appoint a Committee to which both these resolutions will be transmitted.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—That can be done, Sir.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Two points are involved in the second resolution, Sir. One is, improving the lower cadre—to what extent their conditions could be improved; the second point is to reduce the salary of I.A.S. and I.P.S. Officers. Both the proposals may be referred to the Committee. As already suggested by one of the Hon'ble members, the idea contained in the first resolution may be taken into consideration by the Committee. There is no difficulty at all. The resolution as amended will have to be passed.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—While we trust the *bona fides* of the Government, why should they not trust the Government?

Sri J. MOHAMED IMAM.—I want the powers of the Committee to be as wide as possible. The Committee should, among other things, consider the possibility of effecting retrenchment also, and they have to study the financial implications. I think this is a fair solution, Sir. The Committee should also consider both these resolutions and other allied matters. This is a very happy solution, Sir.

*Sri B. NARAYANASWAMY (Mysore city—South).—Sir, the amendment moved by Sri Bheemappa Naik is quite in order and it could be referred to the Committee which would be appointed. There is a good deal of difference between the amendments moved by Sri Mulka Govinda Reddy and Sri Naik. It is left to the House to decide.

*Sri M. MADIHA (Nanjangud—Scheduled Castes).—The amendments proposed by the Hon'ble Members need not be allowed to be accepted. It is enough if the Government assures us that they would appoint a Committee to examine the entire question.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I appeal to the Hon'ble Members that in view of

the assurance that we are going to give that we are going to appoint a Committee to examine the whole question and formulate proposals for giving effect to the principles involved in these two resolutions without committing Government to any of the things to be examined, the Hon'ble Members can withdraw both the resolutions.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—We have not followed the Hon'ble Minister.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I was submitting that we are going to appoint a Committee. Now there will be an assurance on behalf of the Government that we are going to appoint a Committee to formulate definite proposals in this matter after examining the whole question. In view of this assurance, I appeal to both the Hon'ble movers of the resolutions to withdraw their resolutions.

Sri B. NARAYANASWAMY.—Sir, the amendment moved by Mulka Govinda Reddy refers to enhancing the minimum salary and the amendment of Sri Naik refers to the appointment of a Committee

***Sri J. MOHAMED IMAM.**—I will explain my Hon'ble friend. Supposing if an amendment has to be moved to the second resolution, necessarily the first resolution has to be disposed of. The first resolution has got its own principles to be pursued and followed and we are willing that it should be considered by this Committee. And in case we withdraw unconditionally then the entire principle will fall through. That is a thing. To give a fair chance to all the aspects that have been placed before this House, I think, we can give unlimited scope to the Committee to go into this question.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I would like to submit one more word Sir. The object of the amendment moved by Sri Naik is only to this purpose. The maximum pay to be fixed is Rs. 1,000. The second half of the resolution says that the conditions of the lower cadre staff must be improved; and to what extent we can improve and to what extent any re-organisation can be made, that is a point which the Committee has to

enquire. Further, there is another paragraph which says:

“It is further of the opinion that Government should take necessary action in the matter after obtaining the approval of the the Government of India to revise the salaries of I.P.S. and I.A.S. and Judicial Officers.”

There is no question of putting a stop. By appointing a Committee, the Government can take the advice of the Committee and make recommendations. Therefore it is not as though the Committee's report or the Committee's proposals will come back before the House for discussion. It is only to formulate proposals keeping in view the principles enunciated in the resolution and to make recommendations that the Committee is to be constituted. Therefore the amendment moved by Sri Naik is just in keeping with the spirit of the resolution No. 2 and therefore it can be accepted and immediate action taken by the Government to recommend to the Government of India about the opinion of this House.

4-30 P.M.

***Sri M. MADIHAH.**—By accepting the amendment proposed by Sri Bheemappa Naik, the scope will be limited. The Committee cannot go away from the scope of the resolution which will be adopted along with the amendment proposed by the Hon'ble Member. That does not limit the scope of the Committee. Then the Government will find it very difficult to lay down the terms of reference for the Committee to consider.

*ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ಈ ನಮ್ಮ ಒಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗಳ ಪರಮಾವಧಿ ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗೂ ಮೀರಿರಬಾರದೆಂದು ಇದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಮತ್ತು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ಕನಿಷ್ಠದ ಮಾಹೆಯಾನ ಸಂಬಳ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮಾವಧಿ ಸಂಬಳ ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೀರಿರಬಾರದೆಂಬ ಅಂಶ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುರಾರ್ಗ ಗೋವಿಂದರದ್ವಿಯವರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದು ಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ತಾವು ಈ ಎರಡು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ.)

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಲಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿಯವರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೂ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಜೊತೆಗೆ ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಈ ಪರಮಾವಧಿ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠದ ಸಂಬಳ ಎರಡನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಸಂಸ್ಕಾರದವರು ಕೇವಲ ಈ ಪರಮಾವಧಿ ಸಂಬಳದ ಲಿಮಿಟ್ ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವೇ ಪರಮಾವಧಿ ಸಂಬಳವೆಂದು ತಾವು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಾಧ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈ ಮಿನಿಮಂ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ನೇಮಿಸತಕ್ಕ ಸಮಿತಿ ಸಾಧಕವಾಧಕಗಳೇ ನೆಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಅವರು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಗ ತಾವು ಈ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟುಹಾಗಾಯಿತು. ತಾವು ಮೊದಲನೆಯ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ನನ್ನೂ ತಾವು ಅನುಮತಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆಂತ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗ ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಿನಿಮಂ ಸಂಬಳವನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಾತು. ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—I want to make one submission. So far as the first resolution of Sri Channabasappa is concerned, the emphasis and the scope of the resolution are on the fixing of the upper limit of a salary at not beyond Rs. 1,000 and to get such assistance as is needed from the Government of India. That is all the limited scope and it adds that, so far as the helping or the assistance to the lower grades of public servants is concerned, such amount as is saved by virtue of this reduction to Rs. 1,000 shall be proportionately distributed *ex gratia* amongst the lower servants. As such, the fixing of the lower limit of salary of the employees of the lower services is not within the scope of the resolution. Suppose it is Rs. 1,650 and was reduced. The Government of India comes forward and says 'We permit the Mysore Government to fix it at Rs. 1,000 and Rs. 650 so saved shall be given to the lower subordinates.' That is all the limited scope of Sri Channabasappa's resolution. Sri Hutche

Gowda's resolution goes much beyond that. It raises a principle which sets out on the task of fixing an upper limit of Rs. 1,000 to persons getting higher salary and in the same light fixing the minimum salary to the lower subordinates and seriatim make such changes as are necessary in order to fix the structure at Rs. 50 as the minimum and Rs. 1,000 as the maximum. Therefore, if we accept Sri Channabasappa's resolution along with the amendment of Sri Bheemappa Naik, the House will be committing itself not to fix any salary structure as such to the lower subordinates, but merely saying that such amount as may be available shall be given *ex gratia*; and nothing beyond. I appeal to you, don't make this House commit itself to this position saying that the relief that you are going to give to the lower subordinates will be circumscribed only by one consideration, namely, what amount is available from the upper strata. There is the principle which Sri Hutche Gowda's resolution wants to place before this House and you will also see that for the last three years this question has been coming up—fixing up the salary structure as such on a scientific basis so that all the classes of Government employees are satisfied; that is the scope of his resolution. Therefore, I say that if Sri Bheemappa Naik's amendment is slightly altered such as to say that in regard to the lower subordinates, their case will be considered, not because some amount is available as a means of *ex gratia* grant by fixing the upper limit, instead of that, independent of that, and as just in itself their cases also will be considered, it will be good. That seems to be the tenor of the contention of Sri Devaraj Urs, as also Sri Channabasappa. If that is so, make it clear. We know the embarrassment that would be caused to the Committee. I must be open to the Committee not only to accept the upper limit of Rs. 1,000 and make consequent changes but also fix the lower limit. It may not be 50 as proposed. But I feel that the entire salary structure has to be considered; that should be the work of the Committee. Therefore, I

appeal to Sri Bheemappa Naik either to accept a little variation of his amendment or accept the suggestion of the Hon'ble Minister. The principles of both the resolutions will be placed before the Committee, the entire matter will be placed before the Committee. It is a very helpful suggestion and Sri Channabasappa may kindly consider it.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Sri Pattabhiraman rightly stressed that some minimum, whatever the Committee thinks fit, will have to be accepted.

Mr. SPEAKER.—That variation is circumscribed or limited by the latter portion of the first para of the second resolution. If we accept the principle, that is a different thing. Therefore, we may leave it to the Government to appoint a Committee to go into all these matters.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—If by a slight alteration in my amendment, that also can be brought about, I have no objection. Therefore, let him give such an amendment as would enlarge the scope of the provision or the scope of the enquiry of the Committee. Amendment to amendment would be allowed. Let him give an amendment. In any case, if we have to accept Sri Hutche Gowda's resolution, it would be again another crore of rupees being added on. That would be very difficult. While we appreciate what is contained in his resolution, it would be very difficult for us to accept that as it stands. Therefore, I would appeal to Sri Hutche Gowda to withdraw his resolution and allow my amendment with the scope large enough to bring the minimum salary into play when the Committee sits and deliberates.

Sri J. MOHAMED IMAM.—There is no question of accepting Sri Hutche Gowda's resolution, nor is there a question of accepting Sri Channabasappa's resolution. We do not know what the implications of each resolution are. So I said that to know the financial burden, what consequence it will have, it is better that both these questions are thrashed out by a

Committee. It looks as if both the sponsors are speaking on privilege. Let it be felt that by convention both the resolutions are accepted informally and it will be considered by the Committee.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—What Sri Pattabhiraman suggested was the definite idea that this Committee should have a lower limit also in view. It may not be Rs. 50; it may be Rs. 40 or 45. I have no objection to making such clarification as is necessary that that Committee must keep a desirable lower limit. What that desirable lower limit should be, it is for the Committee to come to conclusion, keeping in view the finances of the State, the living cost and other relevant factors. Sri Pattabhiraman wants that a clarification is made. If we add few words to the amendment like this "... formulate proposals keeping in view the desirable lower limit" that would make the position very clear and the scope of the Committee will be to take into consideration the lower limit. The very idea of asking a Committee to formulate proposals is to take into consideration the desirable lower limit.

Sri J. MOHAMED IMAM.—So far as I am personally concerned, I do not want to commit myself to anything in this resolution, because I do not know what the implications are and what far-reaching implications it will have on the financial position. I refrain from expressing my views. I feel that not only these two aspects but also a number of other aspects will have to be examined by the Committee. We are going to withdraw this resolution and he is going to withdraw his resolution with the assurance that all these aspects will be examined *in extenso* by this Committee. I do not know why my friend is so particular that his resolution alone must be accepted. There are so many aspects with reference to its reaction on the finance and so many other things. It will be more or less a Finance Committee which has to consider these things. Why should we limit and circumscribe their powers? Let them be given wide powers and let them consider all these matters.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—We want this to be accepted as early as possible. You want the Committee to take all matters into consideration and take its own time.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I think the Government have agreed to appoint a Committee and refer all the matters to it. Better leave it to the Government to push it through.

***Sri T. MARIAPPA (Mysore North).**—May I add a few words to the debate. The central point in the two resolutions is this : that there must be a desirable lower limit and a limit to the upper salary, a limit to the salary that is drawn. To put it briefly is this. The disparity between the minimum pay and the maximum should be brought down as early as possible and I can add one sentence more, the attractiveness of Government service must also be brought down. It should not be as attractive as it is today. These are the two cardinal principles. I believe that the Committee may be given the power to examine the whole question of the minimum and the maximum salaries with a view to see also that it is made as unattractive as possible and to enable the incumbents lead a decent life. I think it would satisfy both the groups and Government could make a definite, categorical assurance that the disparity between the minimum and the maximum would be brought down. That is most essential because here a Constable gets Rs. 22 while an I.A.S. or an I.P.S. officer gets Rs. 1,800 or 2,200. This is a great disparity. To bring down the disparity between the minimum and the maximum and also to reduce the attractiveness of the Government service these are the two cardinal principles. The Committee could go into the whole question and speedily make the recommendation. I think it would satisfy both the parties.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—To fix any limits either the lower or the higher is not desirable for this reason. Supposing you fix Rs. 1,000 as the maximum, the amount that would be saved will be in the order of lakhs and not much. Suppose you

fix the minimum as Rs. 50—in some other connection I have stated that every increase of one rupee per teacher means an increase of 2½ lakhs in one department. So if we fix up the minimum as Rs. 50 *i.e.*, raise it from Rs. 25 to Rs. 50 in the Education Department, it means an increase of 75 lakhs. As practical people, it is not at all desirable to fix up these limits, without knowing what they are. Therefore in the fitness of things, it is desirable that the principles involved in both the resolutions are referred to a Committee for a thorough examination and report. That seems to be the soundest of logic.

Sri T. MARIAPPA.—While we are discussing the subject let it not be said that we hesitate to raise the lower minimum. Of course Rs. 50 may be very great. We may fix it at Rs. 45. But let us not circumscribe the powers of the Committee. Sri Ramachandra Rao said that it will involve heavy expenditure. But that should not be the ground on which we cannot accept the principle. It is very desirable that the lower and upper limit and the disparity should be bridged as far as possible.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—My only point is not to make the resolution impracticable. It is only in order to make it practicable and practical, I made the suggestion.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—Sir, I wish to amend Sri Bheemappa Naik's amendment in this manner. After the amendment, the resolution reads as follows :

“This Assembly is of the opinion that the salary payable to any Government servant in the State including I.A.S. and I.P.S. Officers, Members of the Public Service Commission and Judicial Officers should not exceed Rs. 1,000 (Rupees one thousand) per mensem.”

“It is further of the opinion that Government should take necessary action in the matter after obtaining the approval of the Government of India to revise the salaries of I.P.S. and I.A.S. and Judicial Officers and recommend to

the Government of Mysore to appoint immediately a Committee to go into the question and formulate proposals for evolving a salary structure concerning the services at all grades, so as to remove the existing disparity and such as to fix minimum and maximum salaries for all grades of its employees, with a direction to submit its report at an early date."

I want to clarify the point so that the House may appreciate what exactly is in my mind. It should not appear that we are merely thinking of fixing the minimum salary at Rs. 50 and fixing the maximum as Rs. 1,000 and leaving the matter there. But in between 50 and 1,000, it will not remain as it is. I used the word 'salary structure' very advisedly in order to see that even in regard to the future entrants, we have several grades, the first grade, the second grade and so on. It may automatically work up from 50 to 1,000 in the future so that the future recruits may know. That is the merit of this amendment. Even financially speaking if we consider the whole thing and recast it on that basis, the fear that it may rise up to a crore may not after all come true. So, if we accept this so as to apply to all grades, if you recast the whole thing keeping some minimum salary whatever it is, and the maximum as Rs. 1,000 as Sri Channabasappa said, it will be more scientific and helpful. I therefore make this amendment.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.— I have no objection to accept this amendment to my amendment.

Mr. SPEAKER.— There is no amendment to an amendment. The amendment is to delete the last portion of the first para "and that the money saved thereof should be set apart for improving the conditions of the low paid officials in the State", and to add the following to the last para—

"and recommend to the Government of Mysore to appoint immediately a committee to go

into the question and formulate proposals for evolving a salary structure concerning the services at all grades, so as to remove the existing disparity and such as to fix minimum and maximum salaries for all grades of its employees, with a direction to submit its report at an early date."

What does Sri Channabasappa say?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.— Well, Sir, in view of the fact that it only clarifies the object of the amendment given by Sri Naik, I have no objection to accept Sri Pattabhiraman's amendment.

Mr. SPEAKER.—What does Sri Hutche Gowda say?

Mr. B. HUTCHE GOWDA. I seek leave of the House to withdraw my resolution.

*The resolution was, by leave,
withdrawn.*

Mr. SPEAKER.— I will put the amended resolution to the vote of the House. The question is:

"That this Assembly is of the opinion that the salary payable to any Government servant in the State including I. A. S. and I. P. S. Officers, Members of the Public Service Commission and Judicial Officers should not exceed Rs. 1,000 (Rupees one thousand) per mensem.

"It is further of the opinion that Government should take necessary action in the matter after obtaining the approval of the Government of India to revise salaries of I. P. S. and I. A. S. and Judicial Officers and recommend to the Government of Mysore to appoint immediately a Committee to go into the question and formulate proposals for evolving a salary structure concerning the services at all grades, so as to remove the existing disparity and such as to fix minimum and maximum salaries for all grades of its employees, with a direction to submit its report at an early date."

The motion was adopted.